

[Aage Brusgaard]

lidt mærkeligt ud, at sådan et folketingsmedlem går ud og siger, at det skal halveres, når han samtidig trykker på en grøn knap, der faktisk fordobler beløbet.

Så jeg siger tak til hr. Jørgen Estrup, fordi Det Radikale Venstre fastholdt debatten her i salen, sådan at vi kan få nogle kort lagt på bordet.

Agnete Laustsen (KF):

Det hører vel til sjældenhederne, at et beslutningsforslag både er imødekommet og faktisk også opfyldt, før det overhovedet når til behandling i Folketinget. Men det er jo tilfældet her.

Som led i finanslovaftalen mellem regeringen og fem af Folketingets partier – herunder forslagsstillernes eget parti, De Radikale – er det vedtaget, at der skal afsættes en særlig ramme for Danmarks internationale bistands- og hjælpeindsats til genopretning af det globale miljø og til katastrofehjælp med det mål inden år 2000 at nå op på 0,5 pct. af bruttonationalindkomsten.

Aftalen afspejles i øvrigt også i den netop vedtagne dagsordens sidste punkt.

Målsætningen er altså fastlagt, men jeg vil gerne fastslå, at aftaleparterne ikke har bundet sig til en bestemt årlig stigningstakt og ej heller til særlige finansieringskilder. Det synes jeg der er grund til at gøre opmærksom på.

Jeg synes i øvrigt at læse i det radikale forslags bemærkninger, at anvendelsen af disse nye og meget store ulandsmidler, som vil bringe os op i en absolut topopposition internationalt, skal ske bilateralt, hvilket vi fra konservativ side vil hilse meget velkommen og håbe, at denne langt mere målrettede og også kvalitetsbetonede fordeling vil brede sig til vores øvrige ulandsbistand som tidligere foreslået af udenrigsministeren.

Vi er også positive over for direkte samarbejde med danske enkeltvirksomheder om udvikling af miljø specielt velegnet til ulande. Det er et område, vi er foregangsmænd på, og denne førerposition gælder det om at fastholde og udbygge også til gavn for dansk beskæftigelse.

I forbindelse med den nylig afholdte Afrika-debat fremhævede jeg selv behovet for hurtigere varsling og mere koordineret indsats i katastrofesituationer, og jeg er derfor glad for, at

man i forslaget bemærkninger også nævner dette behov.

Jeg håber som sagt, at det tydeligt er fremgået, at vi som led i finanslovsforliget kan støtte dette beslutningsforslag.

Hanne Severinsen (V):

Da jeg læste bemærkningerne til dette beslutningsforslag, var jeg glad for, at det, der gælder, er den aftale, som man lavede i finanslovsforliget – det er jo en aftale om en forøgelse til 0,5 pct. år 2000, i øvrigt et par år før det radikale forslag, som jo forudsætter, at det sker over en 10-årig periode – fordi det betyder, at vi ikke er bundet af disse bemærkninger.

Selvfølgelig kan vi i udvalget benytte lejligheden til, da der nu foreligger et forslag, at lave en beretning, og den beretning skal jo så, går jeg ud fra, afspejle vores ideer om, hvordan man kan bruge midlerne. Jeg synes, at det ville være dejligt, hvis det kunne give anledning til en mindre fastlåst debat om multilateral og bilateral hjælp.

Finanslovaftalen var jo en aftale, der skulle styrke beskæftigelsen. Det var et overordnet mål for mange af de ting, som man ville sætte i gang og fremrykke. Desuden har man altså aftalen om øgede midler til katastrofe- og miljøbistand, og jeg synes, at det må være helt legitimt, at vi først og fremmest satser på dansk teknologi og danske metoder. Vi, der har været på rejse i Afrika, har set, at den danske bilaterale hjælp virkelig kan opfylde mange af de ønsker, som vi har til ulandsbistanden. Derfor kan vi naturligvis i udvalget – selv om vi altså stadig væk mener, at dette forslag er lidt post festum – benytte os af anledningen til at få drøftet, hvad skal der komme ud af det.

Riishøj (SF):

Det siger sig selv, at SF kan støtte grundlinjerne i forslaget, som minder om forslag, vi har stillet i Folketinget. I foråret havde vi et forslag omkring konvertering af midler fra militæret til miljø, og det, vi har at gøre med her, er jo et skridt i den retning i en efter kold krigstid, hvor regionale konflikter, borgerkrige og miljøundergravning truer vores sikkerhed.

Det, vi skal tage stilling til under udvalgsarbejdet, er så nogle konkrete ting med hensyn til opfyldelsen af forslaget, og der er jo mange uklare punkter – det er blevet nævnt før – i